

en fuldstændig Driftsplan inden den 1ste Oktober 1880". Dette er en ligefrem Følge af den Forhandling, som fandt Sted forleden Dag; da jeg ikke modsatte mig dette Forflag, men fandt det rigtigt; vilde jeg altsaa indføre dette Nye, at man gjør de større og andre Fordringer med Hensyn til, i hvilken Tilstand Banerne skulle være i Nabningsøieblikket, anvendelige paa de Baner, der ville blive anlagte, efter at en saadan Bestemmelse er tagen af det ærede Thing overensstemmende med Indenrigsministeren. Det er altsaa kun en Konsekvens af den Afstemning, som jeg Intet havde at indvende imod. Naar den ærede Ordfører der-til spjode den Bemærkning, at dette forhaabentlig vilde have til Følge, at selv om det er det sjællandske Jernbaneselskab, som Talen er om, vilde Indenrigsministeren ikke lufte Dinene for, at Forholdene ikke ere, som de bør være paa den Tid, Banen aabnes, saa havde jeg unegtelig ventet, at denne Udtalelse, der forudsatte, at Indenrigsministeren betragtede det sjællandske Jernbaneselskab, naar Talen er om at holde det til dets Forpligtelser, paa en anden Maade end andre Selskaber, vilde have erholdt Paatale fra den høitærede Formands Side. Da dette imidlertid ikke er sket, vil jeg selv paatale denne Bemærkning, idet jeg forøvrigt forholder mig aldeles ligegyldig lige overfor en saadan Udtalelse fra den ærede Ordførers Side. Jeg har holdt mig til Loven med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskab; dette agter jeg fremdeles at gjøre og at holde mig ens til den med Hensyn til et hvilket som helst Jernbaneanlæg. Jeg skal i Forbindelse hermed henlede Opmærksomheden paa, at jeg ikke overfor dette Thing har sagt, at jeg antog, at Thinget vilde gaa fra sit Ord, naar jeg har udtalt, at Thinget ved sin Afstemning har givet et Løfte. Jeg har ikke noget Dieblit antaget, at dette ærede Thing vilde gaa fra sit Ord, denne Yttring er ikke falsk fra mig, og det er derfor urigtigt, naar dette er anført fra den ærede Ordførers Side. — Da jeg sidst havde Ordet, forglemte jeg at gjøre en Bemærkning, som jeg i ethvert Tilfælde finder det rigtigt at gjøre, uagtet den i og for sig ikke er nødvendig, den nemlig, at naar jeg efter den Afstemning, der har fundet Sted her i Salen under forrige Behandling angaaende Jernbaneanlægget til Sørholm, ikke har stillet Endringsforslag for at fjerne de herhen hørende Bestemmelser i Loven, saa er det, fordi jeg efter denne Afstemning ikke turde gjøre mig Naab om at kunne føre Duffer i denne Retning igjennem her, men det er ingenlunde, fordi jeg har opgivet min Modstand mod denne Bane.

Bojsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) forudsatte et saa ringe Kjøbsskab fra min Side til det sjællandske Jernbaneselskabs Reservecfonds Størrelse, at han mente, at jeg deraf vilde tage en Million Kroner, medens det kun indeholder 700,000 Kro-

ner. Jeg skal forøvrigt oplyse det ærede Medlem om, at det indeholder 776,000 Kroner, hvad dog ikke vedrører selve Sagen; men jeg er virkelig fuldstændig enig med ham i, at man ikke kan tage en Million Kroner af 770,000 Kroner, og jeg har heller ikke villet forudsætte noget Saadant. Jeg har antaget, at man vilde komme til det Resultat, at endel Driftsmateriel anskaffes for Driftsindtagernes og endel for Reservecfondens Regning, og endelig tror jeg ogsaa, at man paa Grund af Tidernes Ugunst eller paa Grund af den Udvikling, som Forholdene hidtil have haft, for Dieblirket maa komme til at give Bemyndigelse til at anvende Noget af Anlægskapitalen til Anskaffelse af dette Materiel. Men dette indeholder ikke Noget af det, som det ærede Medlem mente, at jeg skulde have bragt i Forflag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) kom til at omtale Transaktionerne i 1870 og den Bedømmelse, de her have faaet, navnlig fra den Side, hvortil jeg hører. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ikke er denne Side af Transaktionerne, jeg har fremdraget, thi den angik et Spørgsmaal for deres Bedkommende, som dengang modtage disse Penge, og det er ikke dette, hvorom der gjælder her idag. Det er et Spørgsmaal for sig, hvorom der kan være delte Meninger. Jeg tror, at de, som dengang forsvarede disse Personers Færd, endnu ville forsvare dem idag — jeg siger Intet for mit eget Bedkommende — men det er ikke derom, at Sagen dreier sig. Det, hvorom Sagen nu dreier sig, er at faae fastsat, hvorfra disse Penge ere komne, og altsaa at faae Ansvaret lagt paa de rette Bedkommende, fordi det efter min Opfattelse viser sig, at Pengene til det Dieblit, man vilde opnaa, til Syvende og sidst ere hentede fra Staten, og dette er et Spørgsmaal for sig, som ingenlunde med Nødvendighed staar i Forbindelse med Bedømmelsen af Forholdet i de andre Retninger, som dengang bleve paatalte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gjorde en Betragtning gjældende, som ogsaa nu sidst blev støttet af den ærede Ordfører, men som jeg i og for sig ikke kan give Medhold. Der herved nemlig derved, at Forlængelsen af Optjelfesfristen er hjemlet ved Falsterbanens Nabning. Det er en Betragtning, der tidligere er gjort gjældende fra Indenrigsministeriets Side, og som nu altsaa atter kommer frem; men jeg tror, at dette ikke forholder sig rigtigt. Jeg maa erindre de ærede Herrer om, at Loven af 21de Juni 1867 siger i sin § 7: „Meddelel. Regjeringen, i Genhold til denne Lov, det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa Anlæg og Drift af Banerne Lit. a eller b i Forbindelse med Lit. c" — det er Falsterbanen — „skal Regjeringen være bemyndiget til at forlænge den Selskabets ifølge Loven af 27de Februar 1852 § 6 tilkommende Uopfigelighed til den 1ste Januar 1896." Her er altsaa udtrykkelig sagt, at Uopfigeligheden til 1896 er knyttet